

Félreértések lábjegyzetben

PRÓZA - LXX. évfolyam, 22. szám, 2026. május 29.

A fiú, kezében a helyjegyekkel, leült a menetiránnyal szemben, az apa háttal. A Festőnek ez is tetszett. A vonat továbbindult, a Festő tovább zuhant a tájba. Kis idő után mégis azon kapta magát, hogy az újonnan jöttek felé sandít. A kifakult sportcipő nem hagyta nyugodni - a tájjal ellentétben ez folyton a szeme előtt maradt. Hogyan is lehetne lefesteni ezt a párost, tanakodott, a türelmetlen fiút, meg az apát a fiú régi cipőjében? Hogyan nézne ki a kompozíció, ami az összes törődést és félreértést egyszerre tudja megragadni a hátrafelé nézelődő öregség és a menetiránnyal szembe forduló fiatalság közt? A Festő összefonta vaskos ujjait, és somolyogva belecsúszott az ülésbe, felvéve a pozíciót, amit leginkább intellektuálisnak vélt.